

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL

FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA
DE MALLORCA

Número 143

Any XII

JULIOL, 1998

**EL GRUP DE MARIERS I MARIERES PARTICIPANTS AL
PROGRAMA *GENT GRAN EN MARXA***

Sumari

Editorial i sumari	2
Jornades d'estiu a Maria	3
Què en treurem del Règim Fiscal Especial???	4
Notícies de la tercera edat	5
Navegant 4 hores en globus	6
Albellons de la memòria	7
Salts entre tenebres, relat de na Cristina Llorente	8
Bullit de Notícies	11
Demografia. Telèfons d'interès	12
El temps. De viatge...	13
Comentant un centenari 1898-1998	14
Racó de poesia. Paraules per en Magí i rèplica	16
Els contes de'n Lluç	17
Carrerany Esportiu, notícies del futbol i calendari	18
Noveteas a la Biblioteca	20

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol
Associació de la 3a. edat

PORTADA:

Grup de mariers i marieres que participaren al programa del CIM Gent Gran en Marxa, el dia del final de curs.

EDITORIAL

Ja hi tornam a esser, arriba l'estiu, comencen les vacances per als mes joves i per alguns de més granats, trempons a la fresca, xerrades davant les cases aprofitant el ventet de la vesprada, sopars amb tertulia, tertulies sense sopars, cafès a la plaça i, per afegitó, una oferta lúdica i cultural que han preparat les associacions del poble, alguns voluntaris i l'ajuntament. Enguany les VIII jornades no estan concentrades en pocs dies, que feien anar de bòlid a tothom, no, enguany duren tot l'estiu i l'oferta és molt variada: des de tallers de tot tipus fins a taules rodones; esports i conferències i sobretot, balls. Sí, hi ha ball d'aferrat i ball de bot, amb orquestra i sense.

Això és l'estiu, Maria en l'arribada de l'estiu és un poble de 1800 habitants, que és el que reflecteix el cens. Si a Maria realment hi visquessin les prop de dues mil persones que diuen el papers, seria una altra cosa. Seria estiu tot l'any?. No, però l'hivern seria diferent. El poble seria diferent, hi hauria més vida, més gent, més... en una paraula, seria diferent.

I parlant de calor, ja es comencen a encalenticir els motors de les properes eleccions municipals, ja manca menys d'un any per anar a votar, i tots els partits ja moven els fils per configurar les seves candidatures, que esperen que sien les guanyadores. Encara no s'ha entrat de ple en la pre-campanya, però davall davall ja es nota, segurament que aquest estiu, aprofitant les tertulies cassolanes, acompanyades d'una bona teca i un tassó de vi, tothom ja hi dirà la seva i se començaran a fer pronòstics electorals.

Ja ho sabeu, aprofitau l'estiu, que tota cuca viu, i gaudiu de les vacances si en teniu, de l'oferta lúdica i cultural del poble i dels voltants, aprofitau per veure els amics i fer petar la xerrada sense presses, feis plaça, cafès a la fresca, en una paraula....viure l'estiu, que ja tornarà el fred i haurem d'encendre la foganya.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Margarida Mas Vicens
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO: Pere Sampol i Mas, Associació de la tercera edat, Antoni Gelabert i Mas, Cristina Llorente Roca, Miquel Oliver i Roig, Miquel Rosselló i Quetglas, Lluç Matas, Pep Ferriol Torelló.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Fax: 971-525585
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut
IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

JORNADES CULTURALS I ESPORTIVES A MARIA DE LA SALUT
ESTIU'98

TALLER: Com és fa una revista?

DATES: Al llarg dels mesos de juliol i agost.

ORGANITZA: Associació Cultural FENT CARRERANY

EDAT: Majors de 13 anys.

CONTINGUTS:

Els participants en aquest taller, seguiran tot el procés necessari per confeccionar una revista:

-**Feina de camp:** Cercar la notícia, redactar-la, fer les fotografies, fer entrevistes, etc.

-**Procés informàtic:** Picar el text de la notícia a l'ordinador, llegir les fotografies amb escanner i passar-les a format digital, maquetar la pàgina amb el text i les imatges, fent servir per això diversos programes informàtics i deixar la publicació a punt de dur a impremta.

COM ES FERÀ EL TALLER?

Totes les persones interessades a fer-lo ens reunirem el dissabte dia 11 de juliol a les 11 hores a la Casa de la Vila. Es repartiran els distints actes entre els participants i cada un o en grups, depen dels participants, ferà el seguiment d'un acte, o varis, de les jornades: tallers, conferències, debats, balls a Sa Plaça, etc.

Després cada reporter-a, amb el material acumulat (notes, apunts, fotografies, cintes de cassett, etc.) confeccionarà la notícia de l'acte que ha seguit i montarà la pàgina a l'ordinador.

D'aquesta manera tendrem un reportatge de les jornades de l'estiu'98 que sortirà a la revista Fent Carrerany de setembre, coincidint amb les festes de la Mare de Déu.

**Inscriu-te i vine el dia 11 de juliol a l'Ajuntament,
com més serem més riurem**

VIU L'ESTIU

DURANT ELS MESOS DE JULIOL I AGOST, VIU L'ESTIU A MARIA. COORDINATS PER LA REGIDORIA DE CULTURA, LES DIVERSES ASSOCIACIONS DEL POBLE I PERSONES VOLUNTÀRIES HAN ELABORAT UN EXTENS PROGRAMA D'ACTES PER NO ABURRIR-SE AL LLARG DE L'ESTIU. JA HO SABEU, PASSAU PER L'AJUNTAMENT A APUNTAR-VOS ALS DIVERSOS TALLERS I ACTIVITATS.

QUÈ EN TREUREM DEL RÈGIM ESPECIAL PER A LES BALEARS?

Després de dos anys d'haver-se aprovat al Parlament Balear el Règim Especial per a les Balears (REB) ha arribat al Congrés dels Diputats que ha aprovat un text que, gràcies sobretot a l'acció corrosiva del PP, ha perdut la meitat dels articles i ha vist canviats pràcticament tota la redacció i el contingut del document inicial. Les esmenes que hi presentà el PP ens han obligat a quedar-nos amb una llei de mínims. Ara bé, sempre que es parteix de zero, i aquest era el nostre cas, el resultat a pesar de ser magre, pot ser valorat amb un cert positivisme. Positivisme que es basa en el fet que per primera vegada s'ha parlat al Congrés dels desavantatges que comporta viure a una comunitat illenca i geogràficament fragmentada.

Però possiblement ara és quan al Govern Balear li queda la feina més difícil. El Govern Balear haurà de negociar amb el Govern de l'Estat un finançament econòmic que permeti el desenvolupament d'aquesta llei. Des del PSM-Nacionalistes de Mallorca, fa anys que defensam la necessitat d'obtenir un règim fiscal especial que equilibri els desavantatges econòmics que ens provoca la insularitat. Es per això, que donam la benvinguda al REB però mantenim un cert escepticisme sobre quin serà el resultat real d'aquesta conquesta.

Fonamentam els nostres dubtes en la poca capacitat del Govern Balear sempre que ha hagut de negociar amb el Govern de l'Estat. Durant molts d'anys ens feren creure que Madrid discriminava les Balears per revenja política; però, i ara que governen els mateixos tant aquí com allà? No es tracta que el PSM tenguí ganes d'acionar el foc, ben al contrari, i crec que hem donat mostres suficients de la nostra voluntat de fer una oposició constructiva al Partit Popular i, sobretot, un bon exemple d'aquesta bona voluntat el trobam en el procés de tramitació del REB.

Fins i tot, l'executiu autonòmic ha hagut de reconèixer que la intervenció del PSM ha contribuït a millorar notablement el text del Règim Especial. Efectivament, el PSM, a través del Grup Parlamentari Català de Convergència i Unió, ha aconseguit introduir tota una sèrie d'esmenes que, almanco, han salvat la cara d'aquesta llei i, especialment, han ajudat a netejar una mica la imatge del president Matas. No oblidem que el Govern Matas va fer bandera i s'omplí la boca del ditxós Règim Fiscal. Per tant, és tot un gest que el PP valori la nostra contribució positiva però és lamentable que amagui als ciutadans de qui és la culpa que el REB hagi quedat descafeïnat i tan buit de contingut. És ben hora, i no ens cansarem de repetir que el REB va morir a mans dels

diputats del PP. I això, al marge de demostrar que es manté una manca de sensibilitat envers dels problemes derivats de la insularitat, demostra, sobretot, el poc pes que tenen els nostres representants polítics a Madrid. Ha hagut de ser Convergència i Unió qui defensàs les esmenes que han permès treure el REB del coma clínic a què l'havia condemnat el PP.

Segur que aquesta llei no és la que més beneficia els ciutadans de les Balears però ens sentim molt satisfets d'haver contribuït a millorar el contingut d'una llei que havia esdevengut una reivindicació històrica. Algunes de les mesures que s'hi han inclòs tendran una repercussió considerable. Els quatre eixos sobre els quals hem intentat incidir han estat Educació, Sanitat, Transports i el preu dels hidrocarburs. Serveis bàsics com la Sanitat i l'Educació han estat el punt més fort de la nostra reivindicació. L'esforç s'ha vist recompensat amb el compromís del Govern estatal de becar els estudiants que forçosament s'hagin de desplaçar fora de la seva illa i de subvencionar el trasllat de malalts i dels seus acompanyants. Quant al preu dels hidrocarburs, que en ocasions ha superat les vuit pessetes de diferència amb la Península, la intenció és d'anar a cercar un equilibri que ens acosti a la mitjana estatal. Pel que fa al transport públic, tantes vegades defensat des del PSM, el Govern Central haurà de col·laborar potenciant el transport ferroviari.

Hem aconseguit incorporar l'única mesura fiscal que contempla aquesta llei; bonificacions a l'Impost de Societats en les inversions en matèria de medi ambient. No oblidem que també hem incorporat esmenes encaminades a impulsar l'activitat agrícola i pesquera i a fomentar la diversificació energètica i les energies alternatives. Finalment, s'ha aconseguit que el turisme sigui considerat un sector estratègic en la creació de llocs de feina a la nostra comunitat, se n'incentivarà la reestructuració i les mesures que permetin paliar l'estacionalitat.

La conclusió que en podem treure és que hem fet una petita passa cap al reconeixement de la insularitat, avalat per la recent aprovació de l'informe Viola, al parlament Europeu, i que a partir d'ara, el desenvolupament d'aquesta llei dependrà de la capacitat que tenguí el Govern Balear de negociar amb el Govern de l'Estat i de reivindicar un tractament més just per als ciutadans de les Illes Balears.

Pere Sampol i Mas, Secretari General del PSM-Nacionalistes de Mallorca

NOTÍCIES DE LA TERCERA EDAT.

El passat dia 16 de maig varen celebrar el desè aniversari de l'Associació de la Tercera edat de Maria. Ho brufaren amb un dinar a Son San Martí, en el qual hi varen assistir a més dels associats, representats del Consell de Mallorca, del Govern Balear i de l'Ajuntament de Maria. Foren prop de 500 persones les que s'asseguren a taula i després del dinar un bon ballet per pair l'arròs.

I el dia 24 de maig, hi va haver la trobada final de Gent Gran En Marxa al poliesportiu de Muro. Hi va haver representació Mariera i un cop acabats els actes del matí, tots els nostres paisans que hi participaren, dinaren plegats al local social d'una bona paella i després de dinar tornaren a Muro per assistir a la final de ball de sala.

Ja veis que l'edat no importa, sempre que l'esperit es mantengui jove, que l'any que ve hi pogueu tornar i disfruteu tant o més que enguany.

NAVEGANT QUATRE HORES EN GLOBUS

No és un mitjà de transport habitual, a moltes novel·les d'aventures i imaginaries, així com a pel·lícules famoses, el globus hi surt com a protagonista; si a tot això hi afegim que solen esser multicolors, enormes, de formes curioses i presents en dies de bulla, tot això fa que siguin uns elements quasi mítics. A un sempre li feia ganes de pujar-hi si be poques vegades es presenta l'ocasió.

Fou un dia de molta calor i de tranquil·litat atmosfèrica, aspecte totalment imprescindible en els viatges turístics, en que tenia programat una pujada i volada en globus. Havíem de sortir de l'aeròdrom d'Igualada a les 8 am. Allí estàvem tots disposats a pujar a la canastra; hi havia vint globus, de tots els colors i mides, que poc a poc anaven inflant el ventre amb uns ventiladors d'aire calent; així com s'anaven omplint després hi enfocaven el foc dels cremadors de butà que acaben d'encalenticar l'aire i poc a poc s'anava aixecant aquella impressionant pera, la veritat que tenen forma de pera invertida. El pilot a mesura que el globus es posava vertical donava una corda a un ajudant que la subjectava a una estaca de ferro.

Uns aparells molt sofisticats, de tecnologia digital, (ara el que no és digital està passat de moda) anaven indicant la temperatura de l'aire del ventre del globus, i també marcaven la distància del terra. Fins que no s'arriba a la temperatura de 80 °C no s'aixecava, doncs l'aire de l'interior no té força per enlairar-lo.

En aquell precís moment se'ns va indicar que pugéssim a la canastra, el que férem no sense dificultats ja que el receptacle està pensat per tot menys per la comoditat. Ens hi vàrem encabir vuit viatgers i el pilot, era el més gran de la trobada; l'ajudant, a una indicació del pilot, deixà anar la corda de l'estaca i de manera suau, quasi imperceptible, tenia la sensació que és la terra la que s'allunya de tu, ja que com que no hi ha acceleració, no tens la sensació de moviment. Mires cap a vall i te n'adones que ja estàs per sobre els arbres més alts, després per sobre les cases més altes i després que la muntanya que tens davant queda per sota el teu horitzó i pots veure darrera ella.

Comença un joc estrany de globus del voltant: mentre que uns pugen d'altres baixen, al cap de poc temps és a l'enrevés, però sempre en relació al teu; perds la noció de referència espacial. Notes la flotació, una sensació suau, estranya. De cop i volta un globus s'acosta al nostre i xoquen els dos ventres, s'atreuen, i tot això sense que tu te n'adonis de res, ho saps perquè ho veus però no hi ha cap alteració de la suavitat, del silenci, de la pau que vius en aquell indret; i després entre ells son repel·lits, talment com un xoc de pilotes.

La veritat que a un se li accelera el batec del cor quan veu que xoquen, malgrat les explicacions del pilot que assegura que no passa res. Be l'esglai ja ha passat i per la radio un altre pilot li diu que ha trobat una corrent d'aire que els desplaça cap a llevant a una velocitat de vint metres per segon i que si pugem fins als dos mil tres-cents metres el poden agafar i desplaçar-nos cap allà on volem anar ja que els altres corrents que ha trobat fins ara van en altres sentits i no ens serveixen. Déu meu, estem a més de dos mil metres d'alçada i un no és conscient de moure's, però la realitat és que sí.

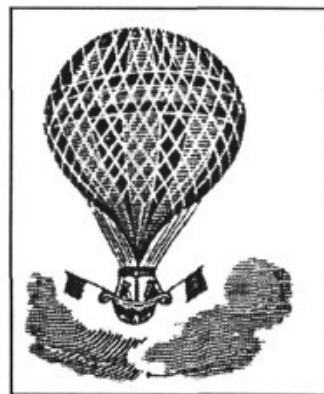
Fem aquest desplaçament i amb tot això ja han passat les hores, hem fet moltes fotografies, ha estat una experiència extraordinària, de difícil descripció, ja que tot són sensacions sense referència gramatical. Una cosa curiosa és que no fa fred malgrat l'altura ja que les flamarades dels cremadors són tant potents que tota la zona de l'interior de la canastra s'està a una temperatura agradable i fins i tot hi ha moments de una certa calor facial.

El pilot diu que va mirant de trobar un indret per aterrar, que anirem baixant poc a poc i que passat una línia d'alta tensió, hi ha un camp net i allí ens dirigim.

Si, creu-t'ho tu, el primer intent ens va fer posar

tots a dins la canastra i sense treure cap braç ni el cap, ja que vàrem situar-nos a sobre un ametller, vàrem quedar enganxats a les branques, ell va anar fent més foc amb els cremadors de manera continuada fent pujar la temperatura ràpidament i fent que el globus s'enlairés novament tota vegada que ens havíem desenganxat de les branques; i... al segon intent si que varen anar al camp, i de manera molt suau ens vàrem posar a terra, va obrir la cúpula del globus estirant d'un cordill que fins aquell moment no havia tocat, l'aire calent va anar sortint, va perdre la força i ja no era possible bellugar-se; vàrem sortir de la canastra i amb un jeep ens varen tornar a la base d'on havíem sortit.

Una aventura apassionant, que no és igual a cap

Antoni Gelabert Mas
Barcelona, Maig-98

altre, de difícil descripció, d'una suavitat, sense cap renou amb excepció de les flamarades del foc que adesiara anava fent amb els cremadors per mantenir la temperatura alta i seguir flotant. Recomano aquesta experiència.

ALBELLONS DE LA MEMÒRIA, de Gabriel Florit

Sovint agafar el bolígraf i un paper blanc per una cara (sempre empr paper ja escrit per l'altre cara per fer un borrador: s'ha d'estalviar) per fer un escrit propi és una decisió àrdua, fins i tot pels qui estan acostumats a escriure. Però ho he de fer per plaer, per parlar d'un altre plaer molt més gros. El de la lectura. Gràcies a Déu, al món hi ha més lectors que escriptors. Si hi hagués més escriptors que lectors no sé com ens arreglaríem.

Som i he estat un lector empedreït, obstinat, que llegeix tot el que es posa a tir d'ull, ulls ja cansats, que necessiten l'ajut d'unes ulleres. I a totes les paraules hi trob el seu encant, són com petits essers vius, i m'agrada conèixer-les, saber del seu origen, com les pronuncien els d'aquí, els de terra endins, els de mar enllà (com canta Lluís Llach)... o com o fan a Sineu.

Hi ha persones que amb els anys aconseguixen aquest domini i coneixement de la paraula i llavors són capaços de descriure vivències amb una vivesa i agilitat que ens transporten al moment dels fets relatats com si en fóssim protagonistes.

Aquest preàmbul va encaminat a dir-vos que he llegit "Albellons de la memòria" del nostre veïnat sineuer Gabriel Florit i Ferrer, en Biel "Sabateret", així, amb el malnom com ens solem conèixer pels pobles del Pla. El vaig comprar a la Fira del Llibre al Born de Palma i ha estat un plaer suprem el llegir-lo. Tot fou començar-lo i no poder-me aturar fins al final. Tal vegada hi ajudà el que les nostres edats no difereixen massa i que moltes de les seves "memòries d'infantesa i primera adolescència" ens són comunes.

El llibre, que us recoman de tot cor, va d'això: d'anècdotes de tota casta, d'un al·lotjament en un poble del Pla entre els anys cinquanta i seixanta.

Magí Ferriol

Portada del llibre de'n Biel Florit, Albellons de la memòria, on fa un repàs dels seus anys d'infantesa a Sineu.

Creació Literària

SALTS ENTRE TENEBRES

Allò era una necessitat, i ella ho sabia. S'havia passat hores admirant aquell paratge meravellós, aquell torrent obert pel dit ponent de Déu, i ara s'adonava que s'havia convertit en una obsessió. Qualsevol, per insignificant que fos la seva sensibilitat, sabria treure'n profit, d'aquell paisatge. Ella permetia que l'herba, amb aquell verd intens que la natura havia sabut donar-li, banyés els seus faldons de drap, produint-li aquella sensació de plaer que només ella hauria pogut explicar. La immensa verdor, costipada de roada matinal, ballava al so del llebeig que, a la vegada, embardissava la cabellera de s'al.lota. Amb els ulls tancants, sentia com la humitat li rautava els ossos lentament i esborrava, àdhuc molt poc a poc, aquells llunyans que la corrompien.

I s'adormí amb el noninó del torrent que, eixut d'anhel i set, es torçava com una rel per dins la claror del matí.

Romangué allà fins que la intensa fredor l'envaï per complet. Fou aleshores quan, retgironada per un presentiment, obrí els ulls de manera brusca. Uns niguls grisos havien amagat el sol i l'aigua es precipitava a escapar d'aquell ombrívol lloc en què ella s'havia trobat sobtadament.

Els seus llavis de marbre, sangonosos de tan tallats, s'obrien, i una paraula s'enlairà cap el cel: -"Joan".....

A l'ombra de les alzines, se sentia el plor del degotís com ritme d'una altra vida. Es dressà ràpidament i un crit ofegat de corb sortí d'entre els arbres.

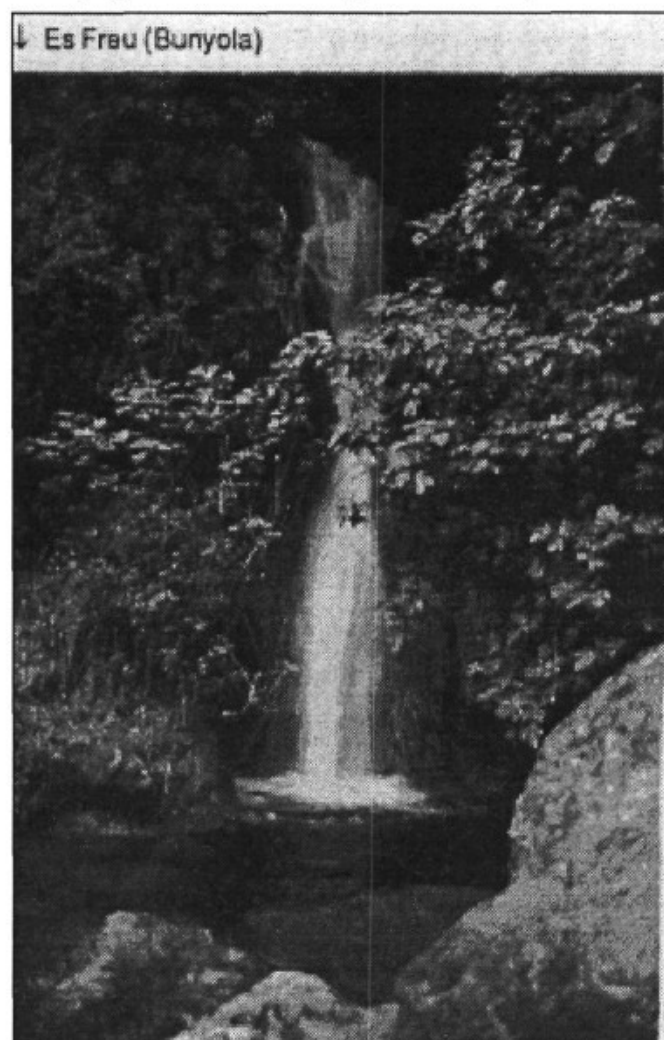
El camí de tornada es feu etern. El sol, que havia assolit el seu pic més alt, feia que allà, a l'horitzó, es guipàs una infernal calitja. La tramuntana havia vençut a aquell llebeig tranquil i s'entretenia alçant la pols del camí, la qual s'endinsava als ulls de l'al.lota, fent-la plorar.

En arribar a ca seva, es repetí l'escena que l'havia estat empaïtant durant els darrers anys: El seu marit, tot just aixecant el cap del diari, li dedicà un esguard de gel i la saludà amb un "bon dia" que a penes li desitjava. Ella s'apropà i li besà la galta de pedra, raspel·losa i aspre. Tot seguit, entrà dins la cuina a preparar allò de què en dirien un àpat.

La resta d'aquella jornada no parà esment en res. Quelcom l'atabalava i se sentia atordida pel cant de les

òlibes que, a mesura que la foscor envaïa el cel, s'anaven apropant a la casa per tal de turmentar-la.

Desvetllada, s'aixeca del llit i romangué davant la finestra, tenint cura fins i tot a l'al·lenar per tal de no despertar el seu marit. Sentia el remuc dels arbres i l'udol trist d'un ca. Aquella nit, la lluna s'havia abstingut de sortir i s'endugué amb ella les estrelles. Un xiulet aixordador li voltava pel cap i continuà creixent fins que ella mateixa fou capaç d'esbrinar el seu significat: "Joan, Joan".....

Ni el baticor de la passada vetllada no la privaria d'anar-hi. A primera hora del dematí ja caminava sobre la terra del camí del Freu que, amb la pluja de tota la nit, desunia una flaire tranquil·litzadora. Aquest, afegit a la sentor dels conreus i a l'olor de les alzines molles, esdevenia un perfum propi de gents de casta. Ella el xuclava amb força amb l'únic desig de desar-lo per sempre més dins la seva memòria. Entre les fulles de les aglaneres collejaven prims filets de llum que li arroentien les galtes.

Havent botat la barrera corcada que tancava aquell món de somnis, voltà a la dreta disposada a seguir el camí. El plaer de notar la calor dels primers raigs del sol, que adesiara li produïa calfreds, feia que se sentís feliç. Travessar el torrent recolzant els peus sobre aquells macs, ja no representava cap mena de dificultat per a ella, cosa que adés no havia estat així.

Tombada al sòl tornava a sentir-se abraçada per la verdor i es bolcava a l'herba cercant un plaer desmesurat que el seu marit no havia sabut donar-li des d'aquell maleït dia. Entretant, mirava el cel blau envaït, en intervals, per un esbart d'estornells que li desitjaven un bon dia.

Un raig d'aire fred li provocà un escarruix i es girà alarmada per la presència d'algú. En veure'l allà, dret, es fregà els ulls amb força. No sabia si el cor podria suportar aquella emoció. El nin es limitava a romandre dret i açò feia que ella l'observàs més detalladament. Aquells infantils ulls, que sempre l'havien mirat amb un amor que només ella sabia interpretar, estaven clavats a la seva fesomia i el color blau del que foren un dia pintats contrastava amb els seus cabells de palla, descambuixats per la brisa matinal. Ses galdufes, talment roses, i sa boca, apareçada amb una rialla, feren que els ulls de l'al.lota s'omplissin de llàgrimes.

Va córrer el més aviat que poguè fins arribar a ca seva, on trobà el seu marit que, a diferència dels altres

dematins, l'esperava dret, amb semblant inquiet. Ella, amb el posat més tranquil, s'apropà a l'home, que restava

immòbil devall la porxada; sense que es fessin del tot visibles els trets de sa cara, els quals feia temps que havien quedat impassibles.

-“Hem de xerrar”- digué ella..

-“Endavant idò” -. Després d'açò s'alçà, fugint de la foscor produïda per la volta, i quedaren al descobert els rudes tirats amb aquells ulls petits i esquincats, emmesteïts de tan trist. Però ara tenia un fesum content, potser perquè seria el primer cop en un any que durien a terme una conversa de més de quatre paraules.

-“ Es sobre en Jo...” . No va poder acabar de parlar. Les celles del home s'arrufaren i les arrugues se li feren més fones

-“No! - cridà- calla!” i entrà dins la casa tancant la porta amb un fort cop, que feu caure algunes rajoles.

Ella, envaïda per la ràbia i l'angoixa, començà a córrer cap el seu destí. En passar pel camí de conreus no ensumà cap mena d'olor i l'alzinar havia tornat més obscur que mai.

Davant el salt del Freu se sentí petita i desamparada. De sobte, sobre la pedra més alta, s'observà una lluentor. Ella hi pujà, car allò l'atreïa. No fou capaç de distingir aquella figura, ja que els niguls, ennegrits per moments i anunciant pluja, feien que aquell lloc resultàs ben fosc.

Havent-s'hi atracat descobrí que aquella llum es transformava en una figura humana: Era el seu fill, en Joan, que obria els braços convidant-la a abraçar-lo. Li faltà temps per córrer cap a ell, però quan ja pensava que el tenia aferrat al seu pit, aquell miratge desaparegué i ella precipità salt avall, obrint-se el cap amb una roca.

Mentre queia, recordà aquell negre dia d'hivern en què el seu fill, d'un any escàs d'edat, redolava torrent avall per acabar ofegant-se en silenci.

Cristina Llorente Roca.

CAMISETES I GORRES DE FENT CARRERANY
JA PODEU COMPRAR CAMISETES MANIGA CURTA I GORRES
DE FENT CARRERANY , AMB UN ORIGINAL DISSENY FET
PER NA MARIA ANTÒNIA ROIG.

PREUS:

CAMISETES.....800 PTA.

GORRES.....400 PTA.

NO ESPEREU DEMÀ A COMPRAR LA VOSTRA CAMISETA, QUE BEN AVIAT S'ACABARAN, I DESPRÉS...

BULLIT DE NOTÍCIES

EL CAFE TEATRE SANS I ESTUDI ZERO OBRIN LA MATRICULA PER EL PROPER CURS DE TEATRE I PER ELS CURSOS D'ESTIU.

Si voleu fer un curs de teatre aquest estiu, vos podeu posar en contacte amb l'Escola d'Arts Escèniques, que per el mes d'agost han preparat els següents cursos: Taller d'iniciació, Teatre pera infants i teatre per a joves. Aquests cursos tene una durada de 12 hores i costen 10.000 PTA., per a més informació podeu telefonar al 971 72 71 66.

També vos podeu matricular als cursos d'hivern o al postgrau de perfeccionament.

CAMPS DE TREBALL A SA DRAGONERA I A LA TRAPA

El GOB i el Consell de Mallorca han preparat uns camps de treball per a aquest estiu a La Trapa i a Sa Dragonera, uns paratges ben preciosos que aquest hivern poguerem contemplar a una de les excursions de Fent Carrerany. El primer torn d'aquests camps de treball és del 13 al 24 de juliol i el segon del 7 al 18 de setembre. Si vols passar uns dies en contacte amb la natura, conèixer amics i fer un tasca solidària, telefona al 971 72 11 05 i t'he donaran més informació.

SEGONA EDICIÓ DEL PREMI DE NARRATIVA BEARN 1998

L'ajuntament de Binissalem i Di7 comunicació, han convocat el segon premi de narrativa BEARN'98 per a obres escrites en català d'una extensió d'entre 75 i 150 folis mecanografiats a doble espai i de caràcter narratiu tema lliure. El premi per el guanyador és d'un milió de pessetes. El plaç per a l'entrega d'originals acaba el dia 31 d'octubre a les 14'00 h. i s'han d'entregar a l'Ajuntament de Binissalem.

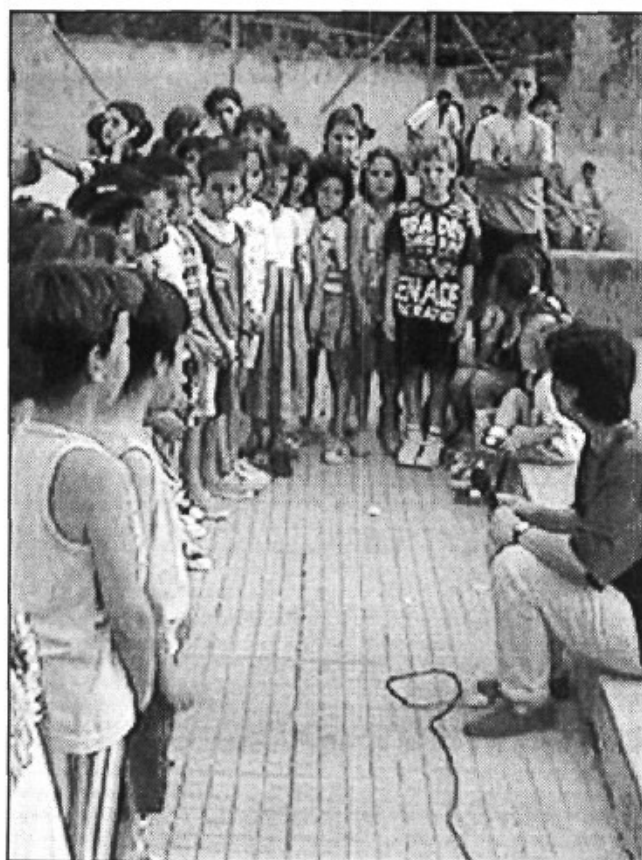

EL PP DUU EL BATLE AL JUTJATS.

Aquest passat mes de juny, el nostre batle, en Rafel Oliver, va haver d'anar a declarar als jutjats d'Inca per una denuncia que l'hi va posar en Bartomeu Mas, president del PP de Maria, sobre la venda d'un solar per a l'obertura de carrers. El PP acusa el batle d'haver-se aprofitat del càrrec per a vendre un solar de la seva propietat a l'ajuntament, com és de suposar, en Rafel va presentar les seves al·legacions i ara haurem d'esperar que el jutge dicti alguna resolució al respecte.

ACABEN ELS CURSOS ESCOLARS

Els alumnes d'Educació Infantil i Primària del C.P. A. Monjo de Maria, així com els alumnes de Maria dels diferents centres d'Educació Secundària ja estan de vacances. Aquí, a Maria, el curs acabà amb una festa on pares, mestres i alumnes compartiren els jocs. Es feu una gimcana, en la qual cada grup estava format per al menys un alumne de cada curs i un pare. Després de la suada corresponent, ball de bot i unes cançons continuaren la festa, que acabà amb un refresc amb aportacions de coques i dolços aportats per les famílies i l'Associació de Pares i Mares.

Tres moments de la festa de final de curs: jugant la gimcana, cantant una cançó i ballant.

BULLIT DE NOTÍCIES

L'APA COMPRA UN EQUIP DE SO A L'ESCOLA

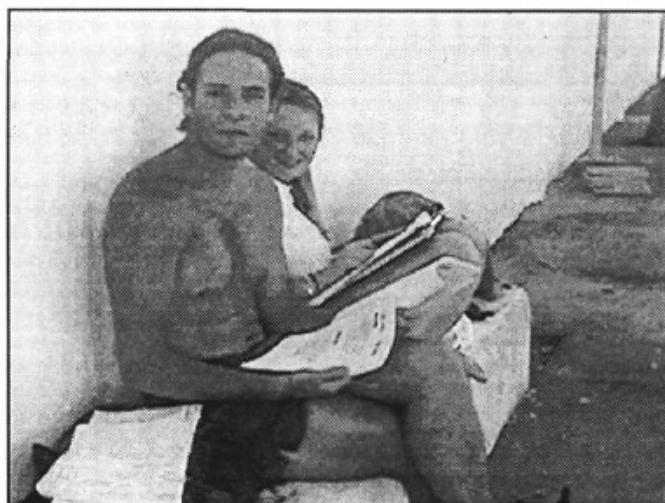
A la mateixa festa s'estrenà l'equip de so que l'Apa comprà per a facilitar la realització d'aquests actes. Es tracta d'un equip portàtil i tot integrat en una sola caixa, amb un trípode que facilita la seva colocació en qualsevol lloc.

JA HAN COMEÇAT ELS CURSOS DE NATACIÓ

Un any mes, quan arriba la calor, els alumnes deixen les aules i se'n van rebent a la piscina que és on s'està més bé. Els dimarts i els dijous tenen lloc els cursos de natació que han organitzat l'Associació de Pares i l'Ajuntament. Aquests començaren el passat dia 2 de juliol i aprofitarem per treure'n unes imatges que acompanyen aquest escrit.

LES MESSES VAN FENT LA SEVA VIA

Els qui no són a la piscina són els recolectors de cereals els quals com les petites formiguetes a l'estiu, van recollint el gra i deixen la palla per a poder pastar durant l'hivern. Encara que els sistemes han canviat molt des de quan els majors érem petits, les olors que s'hi senten són les mateixes, just que en aquells temps érem molt més els que hi treballàvem i ara amb unes quantes maquinotes amb poc temps seguen i baten tot el terme.

A dalt hi podeu veure el monitor Daniel intentant posar ordre als horaris i a baix dos moments del dia de l'inici del curs de natació. Esperam que, com cada estiu, i ja van... tan monitors com alumnes s'ho passin guai del Paraguai (i no com l'Espanya-Paraguai de futbol)

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

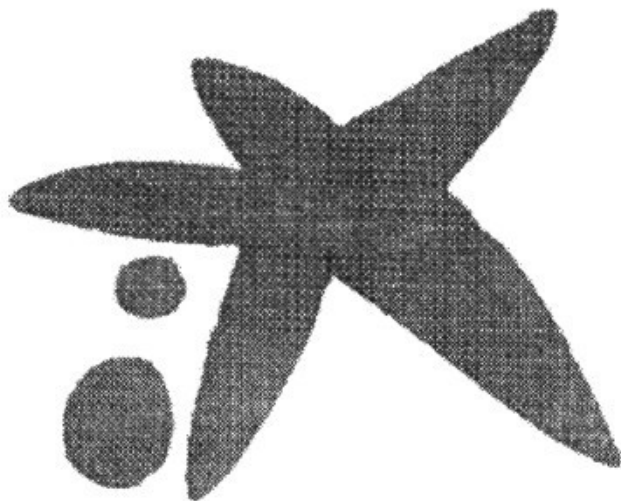
Madò Maria Fornari Soler, morí el passat dia 8 a l'edat de 78 anys. Vivia al carrer de Sa Raval, número 49.

Que descansin en pau.

BENVINGUTS:

En Joan Miquel Llabrés Font, va néixer el passat dia 2 de juny. És fill d'en Miquel Llabrés Llabrés i na Magdalena Font Socias.

Enhorabona als seus pares i demés família.

"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002
FAX	971525194
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)	971525594
APOTECARIA	971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)	971525083
ESCOLA DE BAIX	971525252
LOCAL TERCERA EDAT	971525564
PARRÒQUIA	971525033
GESA INCA: AVARIES	971880077
BOMBERS	085
HOSPITAL MANACOR Informació	971847000
Urgències	971847060
Cita Prèvia	971847100
AMBULATORI D'INCA	971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA	061
SON DURETA (Centralita)	971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)	971502850
AMBULÀNCIES	971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)	971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)	971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dimarts, dijous i divendres: de 18 a 20 hores.

Dimecres: de 17 a 20 hores.

Dissabtes: de 10 a 13 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19,15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al855043

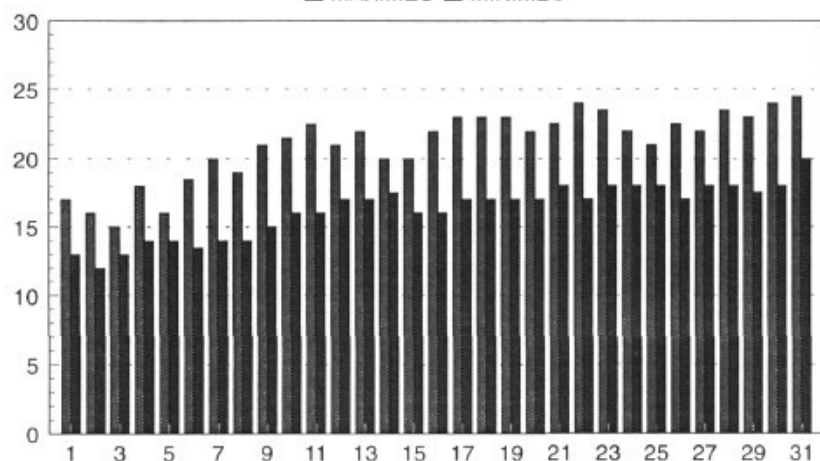
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al520292

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al236624

El temps

MES DE MAIG

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA

Dia 1	3'5 l.
Dia 2	25 l.
Dia 3	1 l.
Dia 14	18 l.
Dia 25	1'5 l.
Dia 28	1 l.

TOTAL: 50 LITRES

Temperatura Màxima	24'5 °C (Dia 31)
Temperatura Mínima	12 °C (Dia 2)
Temperatura Mitjana	18'6 °C
Mitjana Màximes	21 °C
Mitjana Mínimes	16'2

De Viatge, amb *Viatges Martel*

Viatges Martel sortejarà un viatge per a dues persones, entre totes les fotografies recents de viatges publicades a Fent Carrerany al llarg del 1997.

8.- Na Maria Barceló Bergas i el seu espòs Guillem, devora la copa de Rei disputada a València el passat dia 29 d'abril.

COMENTANT UN CENTENARI - 1898/1998

Quantes vegades s'haurà repetit aquesta frase: "Més es va perdre a Cuba". Això vol suposar que l'ESCÀNDOL que envoltà la pèrdua d'aquella illa, al mateix temps que les Filipines, (no "els últims reductes colonials" com han escrit alguns despistats) causà tan gran dol que encara avui, en commemorar el primer centenari d'aquell fet, comprovam que la ferida continua oberta i sagnant. Segurament aquesta commemoració es distingirà per una "tropelia" de gemecs, penes, impropis i pestes

llançades contra els que es creuen culpables haguts i per haver. Uns culparan i denigraran a aquells instigadors que clamant "HASTA EL ÚLTIMO HOMBRE. HASTA LA ÚLTIMA PESETA", encalientien l'ambient, amagant sempre i tirant cap als seus obscurs i especulatiu interessos. Altres, maleint i insultant a aquells militars que passant la papereta als polítics es creien alliberats de tot mal (-"A CUBA NADIE VIENE A TOMAR AIRES. ANTES DE PARTIR PARA ULTRAMAR, HABÍA QUE DEJAR LA VERGÜENZA EN CÁDIZ"- està escrit). Crítiques, acusacions i histerismes que no tenen cap validesa, ben mirat, ja que el que vertaderament passà, en referència a Cuba, Filipines i demás territoris ocupats, circumstancialment, per la llei del més fort, no fou altra cosa que la "passada" d'una de les "llàgrimes" del "rosari"

de la VIDA, que es va desgranant durant el curs de la història i que es repeteix una i una altra vegada des d'Adam i Eva, -vull dir des de l'aparició a la terra del món animal-. I així ens ho fa saber el poeta, sempre savi:

QUI NO ESTÀ A CASA SEVA O L'ENGEGUEN
O S'EN VA

O no és veritat que ha passat sempre així? O no és cert i comprovat que tan els països, les nacions, les pàtries; així com les famílies, poc a poc es van desfent al temps que els fruits vinguts, ja madurats, surten a fer camí que els ha de conduir a la seva realització segons el propi estil i noves costums?

Coneixem per la Història, la pretèrita existència de nacions poderoses, d'imperis grandiosos, d'immenses pàtries paternalistes. Però també som coneixedors de què ni un sol d'aquests imperis, nacions i pàtries hagin aconseguit sobreviure. Ensenyança aquesta que ens ha de dur al convenciment irrefutable de què la PRIMORDIAL finalitat de l'home i demás criatures de l'Univers és, sense cap dubte, se LLIURE. Lliure d'escollir el seu destí, la manera de desenvolupar-se i agrupar-se seguint sempre els seus gustos i preferències, per moltes traves que se li posin. Així i tot l'experiència ens demostra que aquesta llibertat infusa no sempre va harmoniosament enllaçada en les vivències socials. El poeta, una vegada més, ens il·lustra:

D'un estiu surt un hivern
S'ennivola, plou i trona
Quin cor tindrà una dona
Que deixa sa mare bona
Per servir un home extern

Després d'aquestes consideracions, la pregunta podria ser: I si en lloc de gemecs, malediccions, histerismes, cacades, insults, i intoleràncies com ens ha tocat compartir en el passat; comportaments que conduïren a deplorables fets, com alçaments violents, guerres cruentes, odis i rancors; ens haguéssim decantat per allò que es coneix per DRETS HUMANS, estimació i germanor, recomanacions no tingudes en compte per qui tocava?

I a qui culpam? La causa és sempre la mateixa: el dimoniet que duim dintre. L'egoisme. El caciquisme. El poder. La comandera. L'ego malaurat (permeteu-me una frase, una cita per la que m'inclín: "GIBRALTAR NO VALE UNA GUERRA")

Però el motiu d'haver acudit aquí, avui, no és el voler-me enfilat a esquitarel·l de colonialista (qui som jo? Doctors té la Santa Mare Església) El que me mou a manifestar-me públicament és una cosa més senzilla i vulgar. És l'estranyesa que ens causen alguns comentaris en els quals, referint-se a Cuba i Filipines, s'escriu: "ELS

ÚLTIMS REDUCTES COLONIALS". "LES DARRERES POSSESSIONS ULTRAMARINES", quan sabem que aquestes afirmacions són del tot errònies. I, suspicax que és un, ens atrevim a preguntar: - Serà que s'intenta ignorar, disminuir o dissimular els últims (aquests sí) "chaqueteos", retirades, abandonaments o fuites de SIDI IFNI, MARROC, GUINEA I SÀHARA, de fa tants pocs anys? Entregues, precisament, totes realitzades durant la dictadura passada, per a més INRI? O serà que n'hi ha que estan empegueïts o que troben humiliant el contar-ho? Sí, dic jo, hauríem de donar gràcies a Déu de què han estat els únics esdeveniments d'aquesta índole d'on en sortírem amb la coa baix el cul, sí, però també sense haver repetit aquelles endemeses bestials de temps enrera i de tristos records.

Que deixarem en oblit allò de: "Vale más honra sin barcos ...", "Todo se ha perdido menos...", "Yo no madé mis barcos a...".

I què voleu que us digui! (Record que al retornar de Rússia, un amic meu, escaldat i apallissat i en poca glòria, quan li vaig demanar per les "creus de ferro" que concedien els alemanys, em contestà: -"Jo el que no volia era la creu de fusta".

Continuant amb el mateix tema, he de dir que també m'estranyà, i estic segur que sorprengué a tots els que coneixíem el "panyo", el que aquests esdeveniments citats (Ifni, Marroc, Guinea i Sàhara) passassin tal com sabem. Vull dir que tot s'entregàs (si restam Ifni, on sí, es dispararen alguns trets) sense trull de fuselleria, no moviment de sabres, o sia d'una manera passiva, sense violència. I si dic que sorprengué és perquè hem de tenir en compte que dites "gestes" foren en temps de regnat d'aquell que es vanagloriava de què no li tremolaria la mà; un caporal amb fama de guerrer; imperialista estampillat; el mateix que en temps anteriors per caprici, per nostàlgia, per diversió o per esperit de grandesa, tingué la dimoníaca idea d'embolicar-nos a tots els espanyols (i altres no compatriotes, per més afegitó) en una lluita cruenta com si per ell fos allò la continuació d'aquell es gresques africanes com la defensa de Xauen, o les conquestes als moros d'Alhucemas o Zeluán.

I no vull acabar sense denunciar una vegada més els errors d'aquests que escrivint sobre "ELS ÚLTIMS REDUCTES COLONIALS", citen a Cuba

i Filipines, recalcant, repetesc que els últims reductes que s'entregaren foren Ifni, Marroc, Guinea i Sàhara. Serà que no es ressalten, que s'ometen aquests fets històrics i recents perquè passaren sense pena ni glòria? O també, (altre vegada la suspicàcia) que n'hi ha que, encara, somien amb allò de l'honor i que haguessin preferit el "Lánzate al combate y muere, tu...". O no és millor ser realista i conseqüents?

No sé d'on ho he tret, però estic segur que algú ha escrit: "La humanitat sempre es decanta, es bolca més per la tragèdia que no pel que és normal i senzill". Serà?

Res més. Que estigueu bons. Vos saluda

Miquel Oliver Roig, Maria, 22 de juny de 1998.

P.D.: Si m'atrevesc a escriure "ESCÀNDOL" en referència a Cuba i Filipines és perquè he sabut que amb dues mil pessetes un soldat podia lliurar-se d'embarcar a aquest destí. Per tant, deduesc que la guerra aquella la feren i sofriren els pobres. I ja ho digué en Napoleó: - "LES GUERRES LES GUANYEN ELS RICS." I les oposicions a funcionaris públics de A Corunya i demés regions "galegas", també. Ho ha dit el camarada Manuel.

Racó de Poesia

*Poema dedicat a sor Francisca Negre
que viu a Cochabamba, Bolívia*

Bolívia guarda una estrella
des dalt del firmament,
que és sor Francisca Negre
que brilla des d'un convent.

A dins el seu cor bateja
la flama d'or i argent
per ajudar amb senzillesa
a aquella pobra gent.

Jo sempre la tenc present
dins el meu cor amb prestatça
amb l'altíssim sagrament.
Font del nostre pensament,
Sor Francisca és bellesa
d'un poble que és bona gent.

Un amic que vos estima

*Pregària a la Mare de Déu de la
Salut
Que no falti aigua aquest estiu*

SONET

Vos ho deman de tot cor, Senyora;
que no falti l'aigua aquest estiu
la font d'amor sempre en teniu
vostres penyals fresca la dóna.

Vostre jardí que és regadiu
necessita l'aigua que corre
la frescor del sentiment de la persona
quan estima de veres el que viu

Jo sé que ajudareu amb la frescor de
la corona
en la gràcia d'amor del vostre rip
que el roi correrà sense demora.

Nostra vila de Maria es portadora
de vostres benediccions, així s'escriu;
sou la mare de tots, flor bondadosa.

*Un amic que vos estima.
Miquel Rosselló i Quetglas.
INCA, a 30 de juny de 1998*

Miquel Rosselló

Unes Paraules per en Magí Ferriol

Recordant a Magí Ferriol Bauzà, gran impulsor del català en el poble de Maria. Ex-batle de Maria, professor i director de l'escola graduada de segona ensenyança. Director de la revista "Fent Carrerany", gran humanista, enginyós, bon fotògraf; amable i eloqüent i gran pare de família.

I llavors me diran "nadie és profeta en su tierra". Això era un temps, que ho solien dir varis escriptors. Les coses han canviat. Avui una persona que estigui ben preparada o especialitzada damunt qualsevol matèria pot ésser "profeta" dins el seu poble; per mostra un botó, Don Magí Ferriol Bauzà.

Jo deman a totes les autoritats por fer-li un homenatge; i a tot el poble de Maria que reconegui els seus mèrits i el treball constant que fa a la revista, ell i els seus col·laboradors. El treball que fa en Magí és immens, fa que la revista uneixi a tota una joventut infantil i una joventut més gran, a totes les joventuts deportives i literàries.

Ell elabora tots els esdeveniments del poble. La revista "Fent Carrerany" avui té un gran director, que ens escriu grans editorials i ens posa al corrent de coses i assumptes que desconeixem i ens posa al dia més enllà de les fronteres. Avui la Revista "Fent Carrerany" podem dir que és internacional ja que arriba fins a Bolívia, Bons Aires, Mèxic, Nova York i Brasil.

Estimats mariers: hauríem d'estar orgullosos de tenir una revista d'aquesta envergadura, tan ben organitzada i a més, internacional Per tot això, esper que el més prest possible rendiguem un homenatge a en Magí i als seus col·laboradors, per donar-los un premi com agraïment de fomentar la cultura i unificar la llengua, l'esport i la grandesa espiritual de Maria de la Salut i fomentar excursions de tota manera per Mallorca i la península.

Un amic que t'estima per fomentar la grandesa d'un poble.
Miquel Rosselló Quetglas, INCA, a 30 de juny de 1998

Resposta de Magí Ferriol

Estimat l'amo en Miquel: No puc esperar un mes a donar-vos la rèplica. Pens que us heu passat un gra massa. Us agraesc amb nom de tots els qui feim la revista, tots els elogis que ens vessau damunt. Però us asseguro que no volem ni esperam cap homenatge de les autoritats. El que ens reteu vós i gent com vós, els quals mes a mes, any rera any, esperen ansiosos la sortida mensual de la revista, això sí és, per a nosaltres, L'HOMENATGE, l'espero que ens fa continuar dia a dia, amb il·lusió.

I mentres ens quedin paraules, i que sia per a molts d'anys, continuarem amb la nostra lluita, per a què, el català, la llengua que es parla a Mallorca, superi el nivell que pens es troba ara: a la pols de les sabates de les altres llengües que es parlen a Mallorca. I no és una visió pessimista, sinó molt real, molt a pesar meu.

Rebeu una forta abraçada,
Magí Ferriol, 4 de juliol de 1998.

Els contes de'n Lluc

SILVESTRE SOCIES

Lluc Matas

Li deien Silvestre Socies, però els seus amics i els clients de la bodega on feia de cambrer li deien en "marxando", perquè en comanar una cervesa o un tallat o qualsevol altre producte ell tenia el vici de dir "una cervesa, marxando" o "un tallat, marxando". En Silvestre se sentia orgullós de tenir un sobrenom com aquest que resultava fins i tot més tolerable que el propi nom, perquè això de Silvestre Socies sonava un poc a tebeo.

A la bodega es respirava madridisme per tots els cantons, i per això els que no ho eren anaven a fer les consumicions a un altre lloc. La decoració del local amb banderes, bufandes, fotografies de jugadors i amb l'escut de les estovalles confirmava els colors de l'amo i dels clients però no els de'n marxando.

L'amo era foraster, de Jaén, i havia aconseguit acomodar-se gràcies a la bodega. Mallorca per a ell havia estat la salvació d'una misèria que li havia afectat durant la infància i l'adolescència a la península. Va venir a fer-hi la mili i se n'havia enamorat bojamnet per l'hospitalitat i per la facilitat amb què es podien fer doblers. Era de la generació de la postguerra i per tant de la generació que viuria de ple el "boom" turístic i que, per poc que ho sapigués explotar, en sortiria ben segur beneficiat. De fet havia aconseguit acomodar-se sense massa esforços d'adaptació essent l'única carta guanyadora la d'haver obert una bodega madridista on la majoria de clients eren forasters del Reial Madrid.

En Marxando era un mallorquí de socarrel i estimava Mallorca amb devoció encara que a la feina hagués de xampurrejar el foraster. Els clients i ell es suportaven la mar de bé sense que hi hagués cap mena de conflicte. Coneixent les seves dèries per les dones li deien "Marxandito tenés que hacerte poeta" i ell contestava en castellà ajaenat "naide és profeta en su tierra" sense saber

si ho deia més per les dones o per la poesia o perquè a l'amo les coses li havien anat millor d'un bon tros a Mallorca que no pas a ell malgrat fos mallorquí.

En Marxando no volia ésser ni del Madrid ni del Barça ni del Mallorca. Ell era de les dones perquè fonia tot el temps d'oci en imaginar situacions amoroses on es combinava l'acció del sexe amb la passivitat d'un amor platònic excels i inacabable. La imaginació denotava el que havia de menester: sexe i estimació.

El món dels clients no entrava en contradicció amb el seu per la senzilla raó que en Silvestre no era del Barça sinó d'uns altres "balons". Peraixò l'entenien i se'n reien de les seves dèries. Era perquè certament no tenien un mirall per veure la seva que era tan platònica i absurda com la de'n Silvestre. I és que la consciència se n'adona més dels altres que no pas d'un mateix, perquè segurament s'han vist moltes pel·lícules on els dolents són sempre els altres. És només la paranoia de l'egocèntria que

està al dia a les escoles, a la família, a la tele i als passadissos de la vida. Això és tan cert que si no ho fos ens feríem poc menys que un projecte fracassat almanco al mirall dels altres.

En Silvestre Socies, àlies "Marxando", tenia clar qui era i a on era encara que només miràs i callàs. Certament no era ni del Barça ni del Madrid. Era com deia tot orgullós de les dones. Potser aquesta afiliació fos més original que la seva, i els fes gràcia perquè no s'adonaven que tothom plora el que no té: en Silvestre Socies plorava per les dones i els madridistes per tenir Madrid a Mallorca. Al cap i a la fi la diferència només és de matís, però el plor dels madridistes em sembla més utòpic. No ho trobau?

Lluc Matas 28.V.98

CARRERANY ESPORTIU

Fa calor, som a l'estiu; i com cada estiu, es celebra el Torneig de Futbet, un dels esdeveniments esportius més importants que es celebren a l'estiu al nostre poble. Per a alguns el torneig els serveix per demostrar les seves qualitats futbolístiques, per a altres d'entreteniment, d'esbarjo, per passar l'estoneta i per a altres en fan comentaris, xerradetes, tertúlies, apostes sobre els que es classificaran, els que faran més gols, etc. és a dir, ja tenim tema de conversa i d'entreteniment per aquests estiu.

Enguany de l'organització s'encarrega la Penya Madridista de Maria. Del torneig cal destacar el gran nombre d'equips participants, un total de 17, distribuïts en dos grups; un grup de 8 equips i un altre de 9 i dels diferents equips dels diferents pobles que han vingut a jugar a Maria fent així un torneig de més qualitat: Equips de pobles de Sineu, de Santa Margalida, de Petra, de Can Picafort, d'Inca i de Ciutat.

També cal destacar els importants premis que rebran els primers classificats: 100.000ptes el 1er., 50.000ptes. el 2on. i 25.000ptes. el 3er. Classificat, més un trofeu per tots els equips participants. Així com un trofeu el màxim golejador, un pel menys golejat i un important premi per l'equip més esportiu.

En aquests moments es duen dues jornades i els resultats han estat els següents:

1A. JORNADA

HOTEL METGE MONJO 3 REST. METGE MONJO 4
TRANSPORTS CARBONELL 5 CIUTADANS 3
SUPER BALEAR 2 PINTURES FLORIT 4
REST. DIPLOMÀTIC 6 PUB CREIXENT- BERNAT
MESTRE 2

2A. JORNADA

PINTURES FLORIT 5 HOTEL METGE MONJO 2
CAN CAMARROTJA 1 TALLERS MIQUEL 5
REST. METGE MONJO 4 SUPER BALEAR 2
PENYA BARCELONISTA 1 RAMON FERRER 8
PUB RUSTIC 6 COP DE GAS 1
CIUTADANS 4 PUB CREIXENT- BERNAT MESTRE 7
QUINTADA 71 2 REST. DIPLOMÀTIC 1
DREAM TEAM 5 PUB JUNIORS 5

Les properes jornades:

3a JORNADA descansa: PINTURES FLORIT

DIJOURS 2 DE JULIOL

21HS. Pub Rústic-Dream Team

22HS. DIPLOMÀTIC- TRANSPORTS CARBONELL
GELABERT, S. L.

DIVENDRES 3

21HS. CIUTADANS-HOTEL METGE MONJO

22HS. PENYA BARCELOMISTA- TALLERS
MIQUEL, SINEU

DISSABTE 4

19HS. SUPER BALEAR- QUINTOS 71

20HS. CAN CAMARROTJA- BAR JUNIORS

21HS. RAMON FERRER- COP DE GAS

22HS. PUB CREIXENT-TALLER B. MESTRE- REST.
METGE MONJO.

4a JORNADA descansa REST. DIPLOMÀTIC

CALENDARI FUTBET 1998

JORNADA 4

Dijous 9 de juliol

21'00h. Rest. Ca's Metge Monjo-Pintures Florit

22'00h. Hotel Ca's Metge Monjo- Transports
Carbonell Gelabert SL

Divendres 10 de juliol

21'00h. Bar Juniors-Penya Barcelonista

22'00h. Ramon Ferrer- Dream Team

Dissabte 11 de juliol

19'00h. Pub Rustic- Ca'n Camarroja

CARRERANY ESPORTIU

20'00 h. Super Balear-Pub Creixent-Taller Bernat Mestre

21'00 h. Quintos-Ciudadans

22'00 h. Tallers Miquel, Sineu-Cop de Gas

JORNADA 5

Dijous 16 de juliol

21'00 h. Transports Carbonell Gelabert SL-Taller Bernat Mestre-Pub Creixent

22'00 h. Pub Rustic-Penya Barcelonista

Divendres 17 de juliol

21'00 h. Rest. Ca's Metge Monjo-Quintos

22'00 h. Diplomatic-pintures Florit

Dissabte 18 de juliol

19'00 h. Ciudadans-Super Balear

20'00 h. Tallers Miquel, Sineu-Dream Team

21'00 h. Bar Juniors-Cop de Gas

22'00 h. Ramon Ferrer-Ca'n Camarroja

JORNADA 6

Dijous 23 de juliol

21'00 h. Ca'n Camarroja-Penya Barcelonista

22'00 h. Transports Carbonell Gelabert sl- Super Balear

Divendres 24 de juliol

21'00 h. Rest. Ca's Metge Monjo- Diplomàtic

22'00 h. Ramon Ferrer- Tallers Miquel, Sineu

Dissabte 25 de juliol

19'00 h. Pub Rustic- Bar Juniors

20'00 h. Cop de Gas- Dream Team

21'00 h. Pintures Florit- Taller B. Mestre-Pub Creixent

22'00 h. Hotel Ca's Metge Monjo-Quintos

JORNADA 7

Dijous 30 de juliol

21'00 h. Transports Carbonell Gelabert- Quintos

22'00 h. Hotel Ca's Metge Monjo- Taller B. Mestre-Pub Creixent

Divendres 31 de juliol

21'00 h. Dream Team- Penya Barcelonista

22'00 h. Diplomatic-Super Balear

Dissabte 1 d'agost

19'00 h. Pub Rustic- Tallers Miquel, Sineu

20'00 h. Pintures Florit- Ciudadans

21'00 h. Ca'n Camarroja- Cop de Gas

22'00 h. Ramos Ferrer- Bar Juniors

JORNADA 8

Dijous 6 d'agost

21'00 h. Bar Juniors- Tallers Miquel, Sineu

22'00 h. Hotel Ca's Metge Monjo- Super Balear

Divendres 7 d'agost

21'00 h. Transp. Carbonell Gelabert SL - Rest. Ca's Metge Monjo

22'00 h. Cop de Gas- Penya Barcelonista

Dissabte 8 d'agost

19'00 h. Ramon Ferrer-Pub Rustic

20'00 h. Quintos- Pintures Florit

21'00 h. Diplomatic- Ciudadans

22'00 h. Ca'n Camarroja-Dream Team

JORNADA 9

Divendres 14 d'agost

21'00 h. Ciudadans- Rest. Ca's Metge Monjo

22'00 h. Pub Creixent- Quintos

Dissabte 15 d'agost

20'00 h. Pintures Florit-Transp. Carbonell Gelabert SL

21'00 h. Hotel Ca's Metge Monjo-Diplomatic

VUITENS DE FINAL: Dies 20, 21 i 22 d'agost

QUARTS DE FINAL: Dies 28 i 29 d'agost

SEMIFINALS: Dia 3 de setembre

FINAL: Dia 5 de setembre a les 21'00 h.

"Adjunt a la present, escrit que vaig remetre al President i Vice-president del F.C. Mariense.

Amb el desig de veure publicada a la revista la carta que acompany, rebí les meves gràcies.

Josep Ferriol Torelló"

Senyor President del F.C. Mariense.

Maria de la Salut. 19 de Juny de 1998

El motiu del present escrit, és per comunicar-li la meua decisió de deixar la secretaria del F.C. Mariense el proper 30 de Juny.

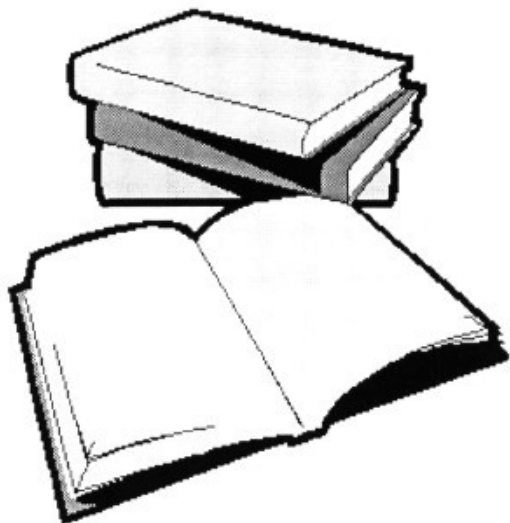
El motiu és única i exclusivament per raons personals.

El que comunic als efectes oportuns.

Josep Ferriol Torelló

NOVETATS A LA BIBLIOTECA!

Per als que comencen a llegir i per als que ja en saben, llibres amb majúscula, llibres per aixecar les solapes, llibres per amanir l'estiu. Vos parlarem de literatura infantil i juvenil:

EN BOTAPINS HA PERDUT ELS MITJONS. Roca, Empar.

LA ROSIE SE'N A DORMIR. Yee, Patrick.

LES JOGUINES DE LA ROSIE. Yee, Patrick.

LA ROSIE SE'N VA A DORMIR. Yee, Patrick.

LA ROSIE VA A L'ESCOLA. Yee, Patrick.

LA ROSIE I EL SEU ANIVERSARI. Yee, Patrick.

L'ÈXIT. Zavala, Paloma; Puebla, Teo.

CASTOR JARDINER. Klinting, Lars.

CASTOR SASTRE. Lars, Klinting.

EN TEO I EL PUC. Denou, Violeta.

NO VULL ANAR A DORMIR. Crespo, Rosa Anna; Soler, Enric.

SOPA DE LLETRES. Masgrau, Fina; Bellver, Lourdes.

TOCATS I FUGA DEL SENYOR VIOLONCEL. Prats, Joan de Déu.

L'ARNAL TIMBAL. Menéndez-Ponte, María. Menéndez, Margarita.

LA REVOLTA DELS DISBARATS. O'Callaghan, Elena.

EL DRAC DE SET CAPS. Duran, Teresa.

NIKOLASA: HISTÒRIES I CABÒRIES. Atxaga, Bernardo.

PER QUÈ NO CANTA EL PIT-ROIG?. Mendiguren, Xabier.

PER QUÈ A LA MARI JOSE LI DIUEN JOSE

MARI? Calleja, Seve.

ECS, QUIN FÀSTIC! Casallerrey, Fina.

LES ENDEVINALLES DE LLORENÇ. Giménez, Llorenç; Gisbert, Montse; Mayor, Carmela.

EL VIATGE EXTRAORDINARI D'UN TAP DE BANYERA. Folck, Jordi.

PÀNIC A VANCOUVER. Wilson, Eric.

ASSASSINAT EN EL CANADIAN EXPRESS. Wilson, Eric.

ALGÚ HA VIST EN PUCK?. Pradas, Núria.

L'APRENENT DE BRUIXOT. Rodda, Emily.

EL FANTASMA DE REVEN HILL. Rodda, Emily.

QUI FA BALLAR LA GEGANTA. Vila, Anna.

RAMUNT XO DETECTIU. Atxaga, Bernardo.

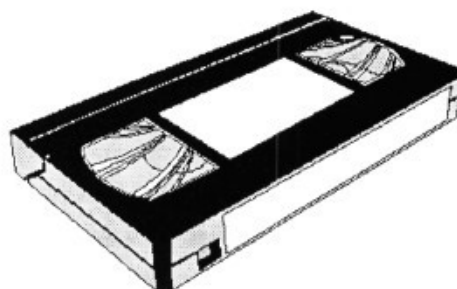
DIES BLAUS I DIES GRISOS. Feth, Monika.

LA FORTUNA DEL SENYOR FILEMÓ. Palol, Miquel de.

ELS AMICS. Yumoto, Kazumi.

SENSE EMBUTS. Matthews, Andrew.

I DE SOBTE... UN GRAPAT DE MILIONS!. Pardo, Vicent.

PEL·LÍCULES DE DIBUIXOS:

TOTS ELS GOSSOS VAN AL CEL.

EL CONTE DELS CONILLETES DE LA TOVETA I LA SENYORA NYEC.

EL GOS ÉS TEU, CHARLIE BROWN.

EL GAT AMB BOTES.

EN TEO DESCOBREIX EL MÓN.

NOU HORARI D'ESTIU:

DE DILLUNS A DIMECRES: 10.30 A 12.30 H

DIJOUS I DIVENDRES: 10 A 12.30 H